

Datum beslissing: 16 december 2013

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klaagster,
juridisch adviseur: mr. A.W.E.S. van Duyneveldt-Franken, advocaat te
Leiden,

tegen:

[naam],
wonende te [plaats],
de persoon over wie geklaagd wordt,
onderwijzeres geweest aan [naam]school te [plaats],
hierna ook te noemen: aangeklaagde.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 5 juli 2012. Op 9 juli 2012 is het klaagschrift aan aangeklaagde toegezonden, waarbij haar is verzocht om binnen 8 weken een verweerschrift in te dienen. Per brief van 25 september 2012 is aangeklaagde nogmaals verzocht op het klaagschrift te reageren. Deze brief is door aangeklaagde geretourneerd met de mededeling 'bovengenoemde zaak volledig onbekend, geen brief ontvangen'. Hierop is aan aangeklaagde per brief van 16 oktober 2012 wederom een kopie van het klaagschrift toegestuurd met het vriendelijke verzoek daarop binnen een bepaalde termijn te reageren. Ondanks dit (herhaald) verzoek is bij de Klachtencommissie geen verweerschrift van aangeklaagde binnengekomen.

Vervolgens is aangeklaagde door Zr. [naam], provinciale overste van de Zusters Franciscanessen van Denekamp, bij brief van 24 januari 2013 verzocht alsnog te reageren op het verzoek van het Meldpunt om een verweerschrift in te dienen. Aangezien de griffie van de Klachtencommissie geen reactie van aangeklaagde heeft ontvangen, is vervolgens op grond van artikel 12.2 van de Procedure aan de provinciale overste voornoemd gevraagd zo mogelijk inlichtingen te verschaffen. De provinciale overste heeft hierop bij brief van 26 april 2013 gereageerd.

Op 25 juni 2013 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden. De juridisch adviseur van klaagster en de provinciale overste waren ter zitting verschenen, klaagster niet. Ter zitting bleek dat klaagster zich had vergist in de dag van de behandeling van de zaak. Nadat de provinciale overste in de gelegenheid was gesteld te reageren op de klacht, werd besloten de behandeling van de zaak aan te houden om klaagster op een nadere zitting in de gelegenheid te stellen het woord te voeren. Afgesproken werd dat de kerkelijk gezagsdrager op de nadere zitting dan niet meer hoeft te verschijnen, wel werd

verzocht in de archieven van de [school] na te gaan of er enigerlei informatie te achterhalen is over namen van leerlingen die destijds bij klaagster in de klas zaten.

Van de zitting van 25 juni 2013 is een afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

Op 5 juli 2013 is nog een schriftelijke reactie ontvangen van de provinciale overste.

Op 29 oktober 2013 heeft te Utrecht wederom een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klaagster is nu wel verschenen en heeft haar standpunt toegelicht. Zij werd vergezeld door haar vriendin [naam] en bijgestaan door haar juridisch adviseur voornoemd.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klaagster was leerling op de [school], behorende bij het Kinderhuis [naam] te [plaats]. Aangeklaagde was de lerares van klaagster in de derde klas van de lagere school. Klaagster moest vaak (zeker één keer per week) bij aangeklaagde onder de lessenaar gaan zitten. De voorkant van de lessenaar was dicht. Op aanwijzing van aangeklaagde moest klaagster dan de benen van aangeklaagde strelen, van onder naar boven tot aan haar kruis.

Aangeklaagde bracht dit als ware het een privilege; klaagster hoefde dan niet met de les mee te doen. Klaagster vond het verschrikkelijk, het was heel benauwd en het stonk onder de lessenaar. Klaagster herinnert zich nog dat aangeklaagde huidkleurige panty's/kousen droeg.

2.2 Het was voor klaagster geen makkelijke tijd in het kinderreis. Alle gebeurtenissen aldaar (waaronder de straffen), in combinatie met de pogingen tot aanranding/verkrachting door de vader van het gezin waar klaagster in de vakanties naar toe ging, maakten dat het gedrag van aangeklaagde extra impact op klaagster had.

Klaagster heeft weinig vertrouwen in andere mensen en kan niet tegen gezag. Werken in loondienst is dan ook nooit gelukt. Door haar herinneringen aan de lessenaar van aangeklaagde heeft klaagster last van claustrofobie.

In 1990 overleed de echtgenoot van klaagster. Van 1990-1994 is klaagster onder begeleiding geweest van een psychiater die de diagnose 'borderline' stelde, ontstaan door traumatische gebeurtenissen in de jeugd (seksueel misbruik en verwaarlozing).

2.3 Klaagster zoekt erkenning en excuses voor hetgeen is gebeurd. Zij wil graag (financiële) genoegdoening.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

De provinciale overste heeft meegedeeld dat gepoogd is om aangeklaagde te bewegen zelf te reageren op de klacht, maar dat dit niet tot enige reactie van aangeklaagde heeft geleid. De congregatie heeft geen contact met aangeklaagde.

De congregatie beschikt niet over de archieven van de [school] te [plaats] en dus ook niet over de leerlingenlijsten of andere informatie van de leerlingen van de school. Het schoolbestuur werd tot 1976 gevormd door de Zusters Franciscanessen van Denekamp. Vanaf [jaar] was aangeklaagde, voor een periode van ongeveer 10 jaar, als onderwijzeres verbonden aan de [school]. De school is in [jaar] opgeheven.

Uit het zogenaamde bevolkingsregister van het [kinderhuis] valt af te leiden dat op 24 juli 1962 een zekere [naam], geboren [datum], was opgenomen in het Kinderhuis.

Bij de congregatie zijn geen andere meldingen van seksueel misbruik tegen aangeklaagde bekend. De congregatie kan derhalve de gebeurtenissen bevestigen noch ontkennen. Klaagster

was aan de zorg van de congregatie toevertrouwd. Het raakt de leden van de congregatie dan ook diep en zij betreuren het dan ook zeer indien klaagster geen gevoel van geborgenheid en veiligheid heeft ervaren toen zij in het Kinderhuis verbleef. In dat geval heeft de congregatie gefaald in haar taak om op te komen voor de kwetsbaren. Hiervoor wil de congregatie dan ook oprechte excuses aan klaagster aanbieden.

4. De beoordeling

4.1. Niet ter discussie staat dat de door klaagster gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.2 De Klachtencommissie wil voorop stellen dat de verklaring van klaagster heel oprecht is overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter onvoldoende feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klaagster ondersteunen.

Als enige steunbewijs beschikt de Klachtencommissie over de ter zitting afgelegde verklaring van [naam], een vriendin van klaagster, dat zij er op de ochtend van de zitting in de auto met klaagster achter kwam dat klaagster rond 1990, in de periode dat zij de psychiater bezocht, met haar over het seksueel misbruik heeft gesproken.

Daarnaast heeft de Klachtencommissie slechts kunnen constateren dat aangeklaagde, ondanks herhaald verzoek daartoe, niet heeft willen reageren op de inhoud van de klacht van klaagster; de klacht is om die reden bevestigd noch ontkend door aangeklaagde.

Tot slot heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat er geen andere klachten of meldingen over dezelfde aangeklaagde bekend zijn en dat de naam van aangeklaagde ook niet voorkomt op de lijst van de Commissie Deetman.

4.3 De Klachtencommissie moet op grond van het voorgaande vaststellen dat voor de feiten die klaagster heeft gesteld thans onvoldoende ondersteuning is gevonden. Hoewel zij zich realiseert dat dit voor klaagster zeer teleurstellend is, moet de Klachtencommissie de provinciale overste van de Zusters Franciscanessen van Denekamp adviseren de klacht niet gegrond te verklaren; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klaagster gestelde feiten niet waar zijn.

4.4 Indien echter in de toekomst alsnog gegevens bekend worden die de klacht ten aanzien van deze aangeklaagde ondersteunen, dan bestaat voor klaagster de mogelijkheid om ten aanzien van deze aangeklaagde herziening van de uitspraak te verzoeken.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de provinciale overste van de Zusters Franciscanessen van Denekamp de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 16 december 2013 door:

mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, drs. L. Erftemeyer en W.A.M.C. Mol, leden, bijgestaan door mr. S.R.M.I. Roos-Bollen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

mr. G.A.M. Stevens,
voorzitter

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.